Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

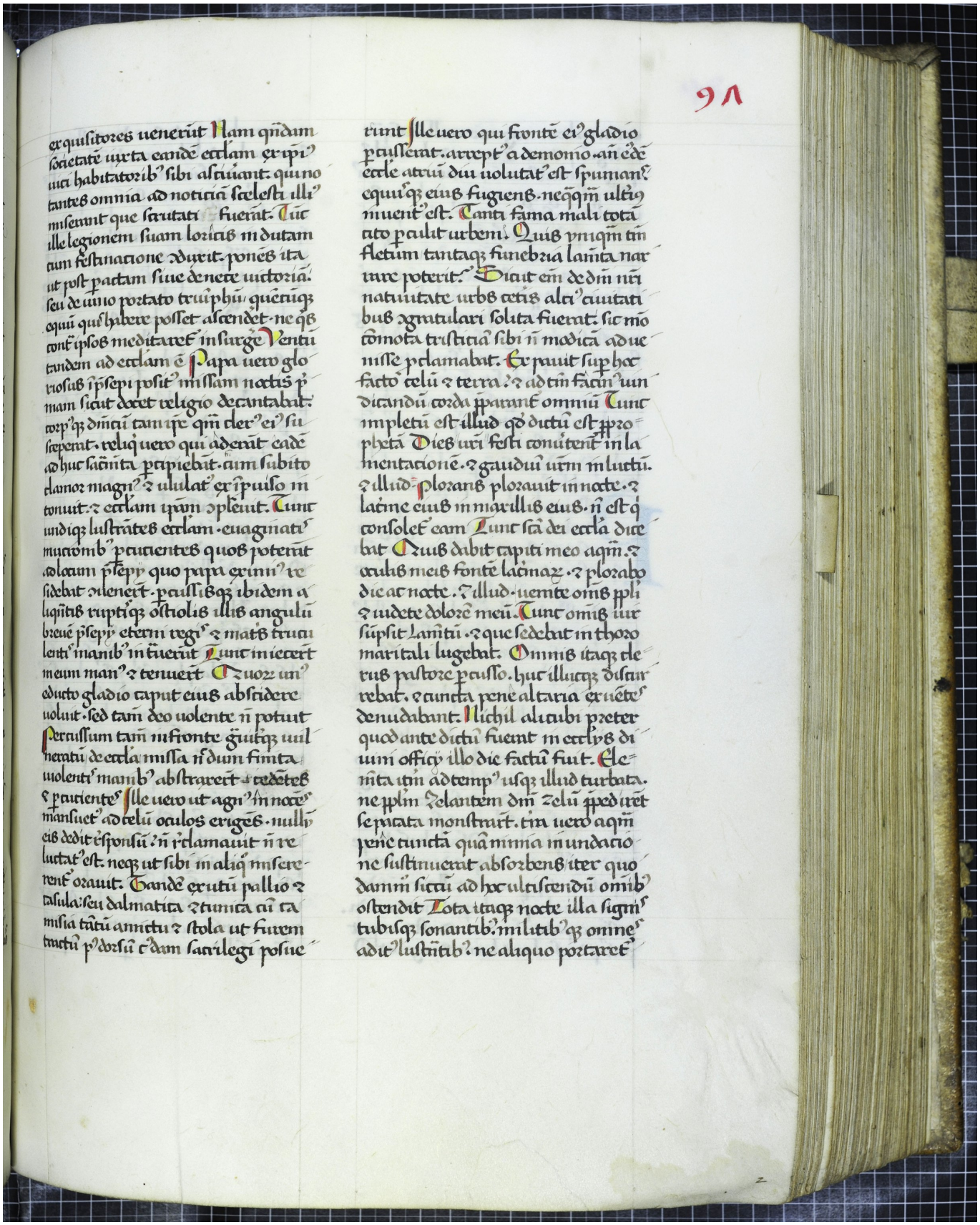

ex quisitores uenerũt Nam quidam
ſocietatẽ urbis eandẽ ecclam ex pi-
uis habitatoribꝫ sibi astruant. quo
tantes omnia ad noticiã scelesti illi
miserunt que scrutati fuerãt. Tũc
ille legionem suam loricis indutam
cum festinatione duxerit. ponẽs ita
ut post pactam siue de nece victoriã.
seu de uino portato triumphũ. quẽcunq;
equi qui habere posset. ascenderet. ne qꝫ
cont ipsos meditaretur insurgẽ. Ventũ
tandem ad ecclam ẽ. Papa uero glo
riosus i presepi positꝰ missam noctis p̃
mam sicut decet religio decantabat.
cepꝫ dñicã tam ipse qm̃ cler' ei' su
scepent. reliq uero qui aderãt eadẽ
ad huc sacãnta propiebãt. cum subito
clamor magnꝰ & ululat' ex ipulso in
tonuit. & ecclam ipam opleuit. Tunc
undiq; lustrates ecclam. euagnati'
murorumbꝰ pauentes quos poterãt
adeam p̃sepꝰ quo papa ex imiꝰ re
sidebat. inierẽt. pauliꝫq; ibidem a
ligatis raptiꝫq; ostiolis illius angulꝰ
breue p̃sepꝰ eterni regis & matis tuen
tis manibꝰ intulerũt. Tunc iniecerũt
meum manꝰ & tenuerũt. Cuius un'
educto gladio caput eius abscidere
uoluit. sed tam deo uolente ñ potuit
Peraussum tam infronte. Quiq; uul
nerato. de ecclia missa ñ dum finita
uolenti manibꝰ abstraxerũt. & cedẽtes
& pauentes. Ille uero ut agnꝰ in nocẽ
mansuet' ad celũ oculos erigẽs. nullꝰ
eis dedit responsũ. ñ reclamauit ñ re
luctat' est. neq; ut sibi in aliq̃ miserẽ
rent' orauit. Tandẽ exutũ pallio &
casula. seu dalmatica & tunica cũ ca
misia tãtũ amictu & stola ut fuerat
tractũ p̃ dorsũ eadem sacrilegi posue
runt. Ille uero qui frontẽ eius gladio
p̃ausserat. arrept' a demonio. an ẽdẽ
ecclie atriũ diu uolutat' est spumans
equinꝫq; eius fugiens. neq; qm̃ ultiꝰ
nocuit' est. Tanti fama mali totã
ato p̃aulit urbem. Quis unq̃m tm
fletum tantaq; funebria lamenta nar
rare poterit. Erant em̃ de die nati
uitate urbis cetis alis ciuitati
bus congratulari soluta fuerat. sic mo
dernota tristitia sibi ñ modica ad uc
misse p̃clamabat. Expauit sup hoc
facto celũ & terra. & ad tm̃ facin' un
dicendũ cordia p̃parant omniũ. Tunc
impletũ est illud qd̃ dictũ est p̃ pro
phetã. Dies uri festi conuertent in la
mentationẽ. & gaudiũ uram in luctũ.
& illud. Plorans ploranit in nocte. &
lacrime eius in maxillis eius. ñ est q̃
consolet' eam. Tunc scta dei ecclia dice
bat. Quis dabit capiti meo aqm̃. &
oculis meis fontẽ lacrimaꝝ. & plorabo
die ac nocte. & illud. Quemte omis ppli
& uidete dolorẽ meũ. Tunc omis uir
sup̃sit Lamtũ. & que sedebat in thoro
maritali lugebat. Omnis itaq; cle
rus pastore p̃cusso. huc illucq; discur
rebat. & cuncta pene altaria ex uete
denudabant. Nichil alicubi p̃eter
quod ante dictũ fuerat in ecclis di
uinum officiꝫ illo die factũ fuit. Ele
mita tm̃ ad temp' usq; illud turbata.
ne pplm̃ & clantem dm̃ zelũ ppediret
se putata monstruit. tm̃ uero aqm̃
pene tunctã quã minima inundatio
ne sustinuerat absorbens iter quo
dam̃ sicut ad hoc ultro stendũ omib'
ostendit. Tota itaq; nocte illa signis
tubisq; sonantib' mlutib'q; omnes
adit' lustrantib' ne aliquo portaret